

Markus 16: 17-18: “Jezus overwinnaar!”.

Orde van dienst:

Votum en zegengroet

Psalm 91: 1, 6, 7

Wet

GK 160

Gebed

Kinderen: Paulus.

Psalm 100: 1, 2

Inleiding.

Lezen: Markus 1: 9-13 en 21-28

Nieuw Liedboek 534 Hij die de blinden weer liet zien.

Lezen: Markus 6: 6b-13 en 16: 15-20

Psalm 96: 1, 2

Tekst: Markus 16: 17, 18

Preek

E&R 278 Meester, tot wie zouden wij gaan?

Gebed

Collecte

GK 153: 1, 2, 4

Zegen

Kinderen:

Giftige slangen: ken je er een paar?

Zou jij zomaar een giftige slang oppakken?

Denk het niet, hè?! Als zo'n slang jou bijt! Vreselijk!

In de Bijbel las ik een heel mooi verhaal over Paulus.

Die is in een schip op weg naar Rome. Gevangen genomen, omdat hij over de Here Jezus vertelde.

Nu wordt hij naar Rome gebracht. Naar de keizer. En dan moet die keizer maar over Paulus en die Jezus oordelen. In een groot Romeins schip varen ze naar Rome toe.

Het is een lange reis over de Middellandse zee.

Kijk, hier zie je de route.

Dia.

Maar: onderweg steekt er een zware storm op. Zó zwaar, dat de hoge golven over het schip slaan.

Het schip zinkt bijna.

De wind drijft het schip naar de kust en loopt vast op de rotsen.

Op het eilandje Malta.

De mensen op Malta zijn heel vriendelijk en helpen de mensen uit het water op het strand. Geven droge kleren en maken een vuur om weer warm te worden.

Paulus zoekt ook wat hout voor het vuur, pakt wat takken. Maar: er zit een giftige slang tussen de takken! Die tak bijt zich vast in Paulus arm.

Paulus schudt zijn arm heftig heen weer en de slang laat los en valt in het vuur.

De mensen denken, dat Paulus wel zal sterven. Maar er gebeurt niets!

Paulus blijft leven. Heeft zelfs geen pijn!

De mensen op Malta zien het en denken: Paulus moet wel een god zijn!

Maar was hij dat?

Nee. Paulus liet alleen maar zien, dat zijn God, de Here Jezus zelf, veel sterker is dan een slang.

Inleiding: We leven in een tijd van beelden. Mensen willen graag iets zien. Iets beleven. Ook in de kerk.

Mensen vragen naar wonderen. Want wonderen vinden we krachtiger dan woorden. Een enkele genezing spreekt sterker aan dan een hele preek! Als ik nu, op dit moment, beter zou worden, ja, dan zou ik nog beter geloven! Dat is beter dan al die woorden in de preek

We horen over mensen om ons heen, die in tongen spreken. Of over diensten waarin allerlei mensen genezen worden. Een voorganger legt een man de handen op, die al lang niet meer kan lopen, en kijk!, hij staat op! Je kunt er jaloers op worden: waarom gebeurt zo iets niet in onze kerk?

In de bijbel lezen we vaak over wonderen en over bevrijding van bezeten mensen. Eén machtswoord van Jezus en de storm gaat liggen. Eén machtswoord van Jezus en boze geesten verlaten een man onder luid geschreeuw. Ook de apostelen kunnen dat. In het boek Handelingen lezen we vaak dat apostelen mensen genezen en bezetenen bevrijden van boze geesten.

Wat was er in die tijd veel te beleven!!

Kan dat vandaag ook niet?

We lezen in Markus een paar gedeeltes hierover.

Preek:

“Met hun handen zullen zij een slang oppakken....”.

Er zijn kerken in Amerika waar mensen dat doen.

Op zondag, tijdens de kerkdienst, zijn er tientallen giftige slangen in de kerk. Ratelslangen, Cobra's...

En die worden met blote handen opgepakt en rondgedragen tijdens de dienst.

Er wordt gezongen en gebeden.

Zoals deze voorganger George Went Hensley.

Dia

De mensen geloven, dat die slangen hen niet zullen bijten en als ze gebeten worden, dat ze dan zullen genezen op gebed.

Die slangen zien zij ook als incarnaties van demonen. Door ze op te pakken en onder gezang rond te dragen, willen ze laten zien, dat gelovigen de macht over demonen hebben. Als je toch gebeten wordt en sterft, was je geloof blijkbaar niet groot genoeg.

Ze doen dat met een beroep op de woorden van Jezus in Markus 16: 'Met hun handen zullen zij slangen oppakken'.

Ondertussen zijn er al tientallen mensen gebeten en overleden. Ook Hensley zelf.

Maar: bedoelt Jezus dat ook?

Nee.

Zomaar een giftige slang oppakken en dan denken, dat je geloof in God je zal beschermen is geen geloof. Het is God verzoeken. Dat is ook het antwoord van Jezus zelf, als de grote slang, de satan, hem in de woestijn verzoekt. Met de woorden van Psalm 91 probeert hij Jezus ertoe te brengen om van het dak van de tempel af te springen.

Dia.

In Psalm 91 staat immers geschreven, dat engelen je zullen opvangen als je valt. En bij de mensen op het tempelplein zal hij dan in één keer veel bewondering oogsten, als zij zien dat engelen Jezus zachtjes laten landen op het tempelplein. Wat een verzoeking!

Jezus antwoordt dan: “Er staat ook geschreven ‘Stel de Heer, uw God, niet op de proef’”.

Wat bedoelt Jezus in Markus 16?

Zullen alle gelovigen boze geesten uitdrijven, in nieuwe tongen spreken, slangen opnemen, dodelijk gif drinken en zieken genezen?

Het lijkt erop, dat Jezus dit belooft.

En vaak willen we dit ook graag geloven. Want mensen zoeken tekenen, bewijzen, beleving.

Sensatie. We willen iets zien.

Wat belooft Jezus hier?

Om te beginnen: er was al die jaren natuurlijk heel veel te zien geweest!

Bij de geboorte van Jezus verschenen er duizenden engelen aan de herders.

Jezus had water in wijn veranderd. Lammen genezen. Blinden weer de ogen geopend. Mensen bevrijd van donkere demonen. Melaatsen genezen. Zelfs doden opgewekt.

Hij was aan het kruis gestorven. Wat leek hij zwak. Mensen konden alle bagger, die ze maar konden bedenken, straffeloos over hem uitgooien.

Maar tegelijk waren er zulke sterke tekenen: de diepe duisternis midden op de dag, de aardbeving, de graven die opensprongen en doden die opstonden. Het voorhangsel in de tempel dat van boven naar beneden open scheurde.

Er was zoveel te zien geweest. En Jezus had zo vaak gesproken over zijn opstanding.

Zoveel en zo vaak, dat Jezus het zijn leerlingen zelfs verwijt, dat ze de woorden van de vrouwen over de opstanding niet hadden geloofd! Hij verwijt hen hun ongeloof en hun harde hart.

Er was zoveel te zien geweest!

Het lag dus niet aan de tekenen. Het lag aan henzelf.

Omdat zij het lijden van Jezus niet wilden aanvaarden, konden zij de woorden over zijn opstanding niet geloven. Zij weigerden de woorden en misten daardoor ook het wonder.

Zij kenden het ongeloof en de twijfel dus van binnenuit. Nu Jezus weer levend voor hen staat weten ze hoe sterk de boodschap is. Maar ook hoe sterk het ongeloof kan zijn.

En nu zendt Jezus deze mannen uit om het goede nieuws te vertellen aan de wereld. De boodschap over Gods liefde. Woorden van bevrijding van zonde en dood. Woorden die geloof vragen.

Het is het mooiste nieuws voor een wereld, die al jaren gebukt gaat onder de leugens en verleidingen van de slang. Nieuws over leven en vrede. Wie zou dit niet willen geloven?

En toch: de apostelen zullen veel ongeloof tegenkomen. Veel harde harten.

Ze staan straks aan de frontlinie en zullen ieder mensenhart hart voor hart moeten winnen voor Christus. En daarom geeft hij hen heel bijzondere tekenen mee.

Dia.

Hij zegt: *“Degenen, die tot geloof gekomen zijn, zullen herkenbaar zijn aan de volgende tekenen: in mijn naam zullen ze demonen uitdrijven, ze zullen spreken in onbekende talen, met hun handen zullen zij slangen oppakken en als ze een dodelijk gif drinken zal hen dat niet deren en zij zullen zieken weer gezond maken door hen de handen op te leggen”*.

Je zou deze woorden verkeerd kunnen begrijpen.

Je zou kunnen denken: “Maar ik ben een gelovige, dus zou ik deze tekenen moeten kunnen doen! Maar ik doe ze niet. Ik spreek niet in tongen. Ik pak geen slangen op. Ben ik dan wel een echte gelovige?”.

Een beetje lastig, maar: de vertaling is hier wat misleidend.

In de vorige vertaling stond dit: *“...Als tekenen zullen deze dingen de gelovigen volgen: in mijn naam zullen ze boze geesten uitdrijven, in nieuwe tongen zullen zij spreken.....”*.

Dia.

Die tekenen volgen!

Het woord, het goede nieuws, gaat voorop en de tekenen volgen om die woorden te onderstrepen. Om de kracht van die woorden helder te maken.

Vers 20 maakt helder wat de Here Jezus bedoelt: *“En zij gingen op weg om overal het nieuws bekend te maken. De Heer hielp hen daarbij en zette hun verkondiging kracht bij met de tekenen, die ermee gepaard gingen”*.

Dia.

Die tekenen volgen.

Ik las het beeld van een schip, dat door de golven klieft. Zo'n schip heeft een kielzog. En vaak zie je in het kielzog een troep meeuwen meevliegen. Zij pikken de visjes op, die door de schroef en het kielzog omhoog worden gezogen.

Zo volgen de tekenen het evangelie in haar gang door de wereld. Bevestigen de waarheid van dat evangelie en bewijzen de macht van Jezus.
Het zijn dus geen tekenen van mijn geloof.
Het zijn tekenen van Jezus' macht.

Dat woordje "volgen" past ook precies bij de leerlingen, die door Jezus de wereld in worden gestuurd. Zij zijn onderweg. Zij reizen. Van land naar land en van stad naar stad. Elke dag staan ze weer in de frontlinie.

Het goede nieuws trekt door de wereld en laat een spoor van wonderen en tekenen achter.
De wonderen volgen op de woorden.

Wat een bemoediging voor die frontsoldaten!

Die wonderen zeggen: deze woorden zijn waar!

En kijk eens hoe goed dat goede nieuws is: zieken worden gezond, zelfs slangenbeten zijn machteloos.

En dit is ook gebeurd. Lees het boek Handelingen maar eens helemaal door. Overal kom je deze tekenen tegen. Op Pinksteren gaan de leerlingen in allerlei talen spreken. Er worden lammen genezen en blinden. Bezetenen worden bevrijd. In Joppe wordt Tabitha door Petrus opgewekt uit de dood. En op Malta bijt een giftige slang zich vast in Paulus' arm, maar er gebeurt niets. Dia.
En dan staat er: *"De vele tekenen en wonderen, die de apostelen verrichtten, vervulden iedereen met ontzag"*. En: *"En steeds meer mensen gingen in de Heer geloven, een groot aantal mannen zowel als vrouwen, en ze legden zelfs zieken op draagbedden of matrassen buiten op straat, in de hoop, dat de schaduw van Petrus, wanneer hij voorbij kwam, op een van hen zou vallen..."*.

Zijn al deze tekenen er vandaag ook nog?

Of waren ze er alleen toen?

Dan moet je nog eens goed naar de tekst kijken: Jezus zendt zijn leerlingen uit.

De wereld in. Een wereld vol tegenstand en ongeloof.

En zij staan aan het front.

Zij zullen vreemde culturen binnengaan vol vreemde talen.

Daarom geeft de Geest hen het vermogen om in vreemde talen te spreken. Het goede nieuws breekt door taalgrenzen heen.

Culturen, die door de vorst van de duisternis worden beheerst. Bezeten door afgoden en hun donkere demonen. Gods woorden zullen die culturen met kracht binnenbreken. De wonderen en tekenen zullen die culturen ontmaskeren.

Zoals eens de Faraó en zijn goden ontmaskerd werden. Ontmanteld.

We zien Paulus en Barnabás door de straten van Filippi lopen. Al dagenlang loopt er een slavinnetje achter hen aan. En ze schreeuwt ze na: "Deze mensen zijn dienaren van de allerhoogste God en verkondigen u, hoe u gered kunt worden". Dagenlang.

Wie is zij?

Een slavinnetje met een waarzeggende geest.

En met haar waarzeggingen verdiende ze veel geld voor haar eigenaars.

Dat meisje bezat zelf niets. Ze bezat niet eens zichzelf. Ze was het bezit van mannen, die haar uitbuiten. En daarbij nog eens bezeten door een boze geest. Gevangen in een donkere, occulte greep.

Schreeuwend liep ze achter Paulus en Barnabás aan en verstoorde iedere toespraak.

Totdat Paulus er genoeg van heeft en de boze geest toespreekt: "Ik beveel je in de naam van Jezus Christus: Verlaat haar!".

Op datzelfde moment gaat de geest uit haar weg.

Het zijn dus vooral wonderen en tekenen waar de enorme botsing van Gods goede nieuws en de machten van de duisternis plaatsvindt. Op plekken waar het evangelie nog niet is. Waar de grote slang door leugens en verleidingen de waarheid van God met veel kracht wil tegenhouden.

Zij hebben dus alles te maken met zending.

Nederland heeft het goede nieuws al eeuwen geleden leren kennen en velen hebben het aanvaard.

Het woord woont al in heel veel kerken en mensenharten.

Het breekijzer van deze tekenen en wonderen is daarom niet nodig.

Maar er kan weer een tijd komen of situaties zijn, dat God zelf vindt, dat tekenen en wonderen weer nodig zijn om zijn woord te bevestigen.

Tenslotte: Als ik over al die tekenen lees, denk ik vaak: "Ik wilde, dat ik in die tijd had geleefd!".

Wat mooi om al die wonderen en tekenen mee te maken. Dat mooie begin van de kerk. Alsof het lente was: overal was er licht en nieuw leven. De kerk bruiste!

Wat zou me dat helpen om te geloven. Niet gewoon in de kerk zitten met alle tradities en bergen woorden en lange formulieren. Maar genezingen. Wonderen!

Waarom gebeurt dat in onze kerk niet nog steeds?

Dit zou een jongen in Kanaan in de tijd voor de komst van Jezus ook zo kunnen zeggen: "Ik wilde dat ik toen in Egypte had geleefd! Al die grote tekenen toen! De plagen. Wat had die Farao het moeilijk! En dan bij de Rietzee: die viel in één keer droog en je kon zo over de bodem naar de overkant lopen! Ik wilde dat ik toen geleefd had! Of in de woestijn. Met dat manna.... Als ik dat gezien had".

Maar vergeet dan niet, dat ook Israel het eeuwenlang heeft moeten doen met woorden.

Er stond niet op elke straathoek een engel. Of elke week een profeet, die een dode opwekte.

Dat denken wij wel eens.

Maar dat is niet zo. Eeuwen gingen voorbij zonder tekenen. Zonder een engel.

Eeuwenlang werden in de tempel en in de huizen alleen de verhalen verteld. Verreweg de meeste Israëlieten hadden zulke wonderen nooit zelf meegemaakt. Maar ze vertellen de verhalen aan elkaar. Ze zingen over Gods sterke rechterhand, die hen met veel kracht en onder grote tekenen uit Egypte had heeft verlost.

Ze hebben al die wonderen en tekenen niet zelf meegemaakt, maar door de verhalen, door de woorden, door de liederen, worden ze weer levend. Zo mogen wij lezen en vertellen en zingen over de wonderen van Jezus. Zingen over Petrus, die een meisje opwekte uit de dood in Joppe. Over Paulus die een slavinnetje bevrijdde van een demon in Filippi.

We kunnen nog veel nieuwe liederen maken!

Want, weet je, je kunt je op die tekenen en wonderen verkijken.

Op de beleving en de sensatie.

De grootste wonderen gebeuren niet als een zieke beter wordt of een dode opstaat. Hoe mooi dat ook is. De grootste wonderen gebeuren van binnen. In het hart van een mens.

Het is een wonder als een jongen midden in alle vragen en verleidingen door het goede nieuws over Gods liefde wordt aangeraakt en zich overgeeft aan God.

Het is een teken van Gods kracht als een zieke niet beter wordt. Alleen maar achteruit gaat. En tóch blijft vertrouwen op God.

Het is een wonder als een man en een vrouw, die grote problemen hebben in hun huwelijk, bij elkaar blijven en trouw blijven aan hun belofte aan God en aan elkaar.

Het is een wonder als een broeder en een zuster elkaar opzoeken, ondanks de pijn, die zij elkaar hebben aangedaan. Om met elkaar te zoeken naar begrip en vergeving. Met elkaar te bidden.

Het is een wonder als een oma vol vertrouwen blijft bidden voor haar kleinkinderen.

Het is een wonder als een zondaar zich bekeert en voor God op zijn knieën gaat.

Het is een wonder als jonge mensen ervoor kiezen om belijdenis te doen.
Zoals Annemarijn, Jennifer en Esther straks op Pinksteren.

Dat zijn de werkelijke wonderen.

Verkijk je niet op de tekenen en wonderen, die soms nodig zijn om donkere culturen open te breken.

Het wonder zit ook niet in mensen, die slangen met hun blote handen durven op te pakken. Het wonder is onze Heer, die zijn leven gaf om de leugens van de grote slang te ontmaskeren.

Let op Gods liefde, die harten binnenbreekt en daar het mooiste licht laat stralen.

Amen.